

*ΔΑΝΕΙΟ ΣΕ ΕΛΒΕΤΙΚΟ ΦΡΑΓΚΟ: ΠΟΙΕΣ ΟΙ ΠΡΟΕΚΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ
ΑΛΛΑΓΗΣ ΤΗΣ ΙΣΟΤΙΜΙΑΣ.*

Από την είσοδο του ευρώ στην καθημερινότητά μας το 2001 και έκτοτε, αρκετοί είναι οι συμπολίτες μας που προχώρησαν στη σύναψη στεγαστικών δανείων με τράπεζες, με νόμισμα του δανείου όχι το ευρώ αλλά το ελβετικό φράγκο (CHF). Ο λόγος αυτής της προτίμησης του ελβετικού φράγκου ήταν η ευνοϊκή ισοτιμία που υπήρχε τότε μεταξύ των δύο νομισμάτων και το χαμηλό επιτόκιο. Χαρακτηριστικά αναφέρεται από επίσημες πηγές ότι περίπου 70.000 άτομα έλαβαν στεγαστικό δάνειο με νόμισμα το ελβετικό φράγκο.

Πράγματι, τα πρώτα χρόνια μετά την είσοδο του ευρώ η ισοτιμία ευρώ/ελβετικού φράγκου ήταν περί του 1,5-1,6 (είχε φτάσει και 1,65) και το επιτόκιο περί του 2%. Στη συνέχεια όμως, το ελβετικό φράγκο ισχυροποιήθηκε έναντι του ευρώ, η ισοτιμία άλλαξε, έγινε απαγορευτική και τελικά μπήκε ένα πλαφόν περίπου στο 1,20.

Η αλλαγή της ισοτιμίας αυτής είχε ως αποτέλεσμα το οφειλόμενο ποσό των δανείων να έχει αυξηθεί σημαντικά, με τους δανειολήπτες να πληρώνουν διαχρονικά μεγαλύτερες δόσεις έναντι των αρχικών, και επιπλέον το υπόλοιπο των δανείων είτε να έχει μειωθεί ελάχιστα είτε, σε κάποιες περιπτώσεις, το σημερινό υπόλοιπο των δανείων τους να είναι μεγαλύτερο από το αρχικό!! Ο λόγος που συμβαίνει αυτό είναι γιατί στις συμβάσεις που υπογράφηκαν υπάρχει όρος που αναφέρει ότι η αποπληρωμή των δόσεων από τον δανειολήπτη θα γίνεται με βάση την ισοτιμία μεταξύ των νομισμάτων την ημερομηνία καταβολής της κάθε δόσης. Με άλλα λόγια, όλες οι καταβολές των δόσεων που πραγματοποίησαν οι δανειολήπτες σε ευρώ, έγιναν με την ισοτιμία που υπήρχε κάθε φορά μεταξύ ευρώ/ελβετικού φράγκου κατά

την ημέρα καταβολής της εκάστοτε δόσης, και όχι με βάση την ισοτιμία που ίσχυε την μέρα εκταμίευσης του δανείου.

Πρόσφατα δε, στις 15 Ιανουαρίου του 2015, τελείως απροειδοποίητα η Ελβετική Κεντρική Τράπεζα εγκατέλειψε τη σταθερή ισοτιμία με το ευρώ, αφήνοντας το ελβετικό φράγκο να κινηθεί και πάλι ελεύθερα. Το αποτέλεσμα ήταν η εκτίναξη της τιμής του φράγκου κατά 20% και η επιστροφή του κοντά στα επίπεδα του Αυγούστου του 2011, στο 1.01 έναντι του ευρώ. Το άνω γεγονός επιτείνει πλέον περισσότερο το πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι δανειολήπτες.

Έτσι λοιπόν, η προσφυγή των δανειοληπτών στα δικαστήρια αποτέλεσε ένα ισχυρό κίνητρο για αυτούς κατά τα τελευταία χρόνια, οπότε και αρκετοί είναι αυτοί που έχουν ήδη κινηθεί δικαστικά.

Τον Μάιο του 2014 εκδόθηκε η με αρ. 23/27-05-2014 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ξάνθης, η οποία έκανε δεκτή την αγωγή ενός δανειολήπτη κατά της τράπεζας που του είχε χορηγήσει στεγαστικό δάνειο σε ελβετικά φράγκα. Ο δανειολήπτης ισχυρίστηκε πως η μεταβολή στην ισοτιμία των δύο νομισμάτων είχε ως αποτέλεσμα να έχουν εξανεμιστεί όλες οι καταβολές που ο ίδιος πραγματοποίησε (σε ευρώ), με συνέπεια το αρχικό του κεφάλαιο να έχει μεν ελαττωθεί κατά τα προβλεπόμενα στη σύμβαση (υπολογιζόμενο σε ελβετικά φράγκα), αλλά υπολογιζόμενο σε ευρώ να παραμένει υψηλό. Επιπλέον, ότι ο ίδιος δεν ενημερώθηκε από τους υπαλλήλους της τράπεζας για τον συναλλαγματικό κίνδυνο που ανέλαβε με το επίμαχο δάνειο, αλλά ούτε και για τις επιπτώσεις που θα μπορούσε να έχει μία σοβαρή υποτίμηση του ευρώ έναντι του ελβετικού νομίσματος στο ύψος τόσο των εξοφλητικών δόσεων όσο και του κεφαλαίου, και ζήτησε να κηρυχθεί άκυρος ο σχετικός όρος του δανείου.

Το Δικαστήριο δέχθηκε ότι ο όρος της επίμαχης σύμβασης στεγαστικού δανείου, ο οποίος όριζε ότι οι δόσεις που θα καταβάλλονται σε ευρώ θα υπολογίζονται με βάση την ισοτιμία που θα υπάρχει την ημέρα καταβολής των εκάστοτε δόσεων, είναι αόριστος, καταχρηστικός και άκυρος, οπότε και οι καταβολές που πραγματοποιεί ο δανειολήπτης σε ευρώ πρέπει να υπολογίζονται από την τράπεζα σε ελβετικά φράγκα, με βάση την μεταξύ των δύο νομισμάτων συναλλαγματική ισοτιμία που ίσχυε κατά την ημέρα εκταμίευσης του δανείου (εν προκειμένω την ισοτιμία του 2007).

Ανάλογη απόφαση εξέδωσε και αργότερα το Πολυμελές Πρωτοδικείο Ξάνθης σε άλλη υπόθεση, καθιστώντας την ως την δεύτερη πανελλαδικά θετική απόφαση

υπέρ οφειλετών για δάνεια σε ξένο νόμισμα, ενώ πρόσφατα εκδόθηκε και η με αρ. 58/2015 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου (ασφαλιστικά μέτρα), με την οποία έγινε δεκτό το αίτημα των αιτούντων δανειοληπτών.

Το σίγουρο είναι ότι ένα αρκετά οικονομικό-κοινωνικό-νομικό ζήτημα, όπως αυτό των δανείων σε ελβετικά φράγκα, ειδικά μετά και τις πρόσφατες αλλαγές στην ισοτιμία, απαιτεί μια λύση, η οποία μπορεί να δοθεί από τα αρμόδια δικαστήρια κατόπιν των σχετικών δικαστικών κινήσεων των δανειοληπτών.